

Warszawa, 12 lipca 1935 r.

URZĄD PATENTOWY

B61 d 27/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 21613.

Kl. 20 c, 22.

Naamlooze Vennootschap Machinerieën-en Apparaten Fabrieken
(Utrecht, Nederlandy).

**Urządzenie do samoczynnego regulowania ogrzewania parowego,
zwłaszcza w wagonach kolejowych.**

Zgłoszono 26 kwietnia 1933 r.

Udzielono 27 maja 1935 r.

Pierwszeństwo: 29 kwietnia 1932 r. (Niemcy).

Rozrząd zaworu wlotowego w urządzeniach do okrężnego ogrzewania parą wagonów kolejowych odbywa się nie tylko w zależności od temperatury pary wylotowej, lecz również i od temperatury, panującej w wagonie. W tym celu używa się przekładników cieplnych, podlegających wpływowi temperatury, panującej w wagonie, i działających wspólnie z parą wylotową na ten sam zawór. Urządzenie takie wymaga całkowitej przebudowy znajdujących się w użyciu regulatorów, uzależnionych tylko od temperatury pary wylotowej. Przebudowa ta powinna obejmować rurę przekładnika cieplnego, dławnice i sprężyny, wskutek czego cała in-

stalacja staje się nie tylko skomplikowana, ale i niepewna w działaniu.

Według wynalazku regulowanie dopływu świeżej pary zapomocą wydłużeń rozszerzalnej rurki, znajdującej się pod wpływem pary wylotowej, jest pozostawione bez zmiany, a tylko w przewód parowy, najlepiej przed zaworem, rozrządzanym zapomocą rozszerzalnej rury, włącza się drugie urządzenie regulujące, które zapomocą osobnego zaworu reguluje dopływ pary w zależności od działania przekładnika cieplnego, umieszczonego w ogrzewanym pomieszczeniu. Dzięki temu każdy z wymienionych obydwu zaworów jest dostępny oddzielnie i zupełnie

niezależnie od drugiego zaworu, wskutek czego mogą być one łatwo wymienione. Można również zawór, zależny od temperatury pomieszczenia, wyłączyć na pewien czas, a pozostawić czynnym tylko zawór, zależny od temperatury pary wylotowej. Staje się to konieczne zwłaszcza wtedy, gdy drugi zawór wlotowy, rozrządzany czułym przekaźnikiem cieplnym, przestanie działać. Dzięki temu również i przebudowa starszych instalacji staje się bardzo łatwa przez wycięcie poprostu części przewodu dopływowego i włączenie w tem miejscu zaworu.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania wynalazku. Z głównego przewodu parowego 10 odgałęzia się w punkcie 11 część pary do ogrzewania wagonu. Instalacja ogrzewania parowego posiada zawór wlotowy 12, rozrządzany zapomocą rozszerzalnej rurki 15, pozostającej pod wpływem temperatury pary wylotowej, za pośrednictwem dźwigni kolankowej 13, osadzonej na osi 14.

Poza zaworem 12 świeża para dopływa do komory 16, skąd, uchodząc przez dyszę 17, wciąga parę wylotową jeszcze raz do obiegu. Urządzenie odwadniające 18 odprowadza w znany sposób skropliny, przyczem para przechodzi dalej przez przewód 19 do poszczególnych grzejników, poczem, przechodząc przez przewód 20 i powtórnie przez urządzenie odwadniające 18, dopływa do

rozszerzalnej rurki 15. W przewód przed zaworem 12 jest włączona rurka 22, w której znajduje się zawór 23. Zawór ten jest sterowany zapomocą przekaźnika cieplnego 24, umieszczonego w przedziale wagonu względnie w innem ogrzewanem pomieszczeniu.

Zastrzeżenie patentowe.

Urządzenie do samoczynnej regulacji okrężnego ogrzewania parowego, w szczególności do wagonów kolejowych, w którym dopływ świeżej pary jest rozrządzany w zależności od temperatury pomieszczenia oraz zapomocą rozszerzalnej rurki w zależności od temperatury pary wylotowej, znamienne tem, że w przewód, doprowadzający parę świeżą, najlepiej przed zaworem (12), rozrządzanym zapomocą rozszerzalnej rurki (15), jest włączone drugie urządzenie regulacyjne, które zapomocą osobnego zaworu (23) rozrządza dopływ świeżej pary w zależności od działania przekaźnika cieplnego, umieszczonego w przedziale wagonu względnie innem ogrzewanem pomieszczeniu.

Naamlooze Vennootschap
Machinerieen-en
Apparaten Fabrieken.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

